

מ"ת 26631/09/16 - ר ס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 26631-09-16 מדינת ישראל נ' ס (עציר)
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ארז יקואל
המבקש ר ס (עציר)
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת רצח, לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

הצדדים חלוקים בשאלה, האם יש לאפשר להגנה לעיין בתדפיס המידע הפלילי של המנוח, הכולל גם תיק חקירה פתוח הממתין לבירור דין (להלן: "תיק מב"ד") וגם תיקי חקירה סגורים (להלן: "תיקים סגורים").

רקע

1. על פי המפורט בכתב האישום, בעת הרלוונטית התגוררו המבקש ואשתו - א ג (להלן: "א") וארבעת ילדיהם הקטינים בעיר לוד. במהלך תקופה, התארח המנוח ב ג, אביה של א בדירת המבקש ואשתו.

ביום 19.8.16 ארחו המבקש, א והמנוח בדירה מספר חברים עם ילדיהם. סמוך לחצות, לאחר שהאורחים הלכו, חברתה של א - אלכסנדרה בולגין (להלן: "סשה") שוחחה בטלפון עם המבקש ואמרה לו כי ברצונה לבקרו בדירה. המבקש אמר לה שלא תבוא וסיים את השיחה. חרף האמור, הגיעה סשה לדירה ומשנכנסה, החלה להתעמת מילולית עם המבקש והטיחה בו כי כלל לא באה לבקרו אלא את א. המבקש, מצדו, חזר ודרש מסשה שתצא מהדירה, אך לא הוסיף להתעמת עמה. בחלוף זמן מה, חזר המבקש ואמר לסשה כי איננה רצויה בביתו ודרש ממנה לצאת מהדירה. סשה שבה להתעמת עמו מילולית, סטרה לו בפניו והמבקש, בתגובה, הדף אותה ממנו.

המנוח, שהבחין בעימות הנ"ל, אמר למבקש שלא יגיד לסשה מה לעשות וכי היא תישאר בדירה. בעקבות כך, התפתח עימות מילולי בין השניים, במהלכו אמר המנוח למבקש "מי אתה ילד...אני נמצא אצל הבת שלי לא אצלך...אני אתן לך אגרוף אתה תיפול נוק אאוט, אתה ילד בשבילי". בהמשך, התפתח העימות לתגרת ידיים בין המנוח למשיב, במהלכה הכה המנוח במכת אגרוף בודדת את המבקש. המבקש מעד על גבו ונפל לכיוון חדר המשחקים שבמרפסת הדירה. בהמשך, הוסיף המנוח לנסות ולתקוף את המבקש והניף אגרופיו לעברו, בעוד א מנסה להפריד בין השניים וחלק מאגרופי המנוח פגעו בה. באותה עת, ניסתה גם סשה להפריד בין המנוח למבקש, קיבלה מכה, נפלה ואיבדה את הכרתה לזמן מה. לאחר שהפרידה א בין הניצים, שמעה את אחד מילדיה בוכה

והלכה לחדרו להרגיעו. בשלב זה גמלה החלטה בלב המבקש לגרום למותו של המנוח, הוא הלך למטבח, נטל סכין מטבח בעלת ידית באורך להב של 11 ס"מ וחזר לחדר המשחקים כשהסכין מוסלקת בידו באופן שהמנוח לא יכול לראותה. משהגיע לחדר, ניסה המנוח לתקוף את המבקש באגרופיו והיכה בו מכת אגרופ בודדת. בתגובה, החל המבקש לדקור מיד את המנוח בסכין בחזהו שתי דקירות, בגבו ארבע דקירות ובראשו דקירה אחת. כתוצאה מעוצמת הדקירות - נשבר להב הסכין.

בשעה 00:59, לאחר שדקר את המנוח, התקשר המבקש למד"א והזעיק אותם לדירה.

הדקירות גרמו למנוח לפציעות וחבלות באבי העורקים, בריאה ימנית, בשריר הגב ובגולגולת, המנוח איבד דם רב וניסיונות ההחייאה של צוות מד"א לא צלחו, עד שמותו נקבע בשעה 01:35.

תמצית טענות הצדדים

המבקש טוען כי יש להורות על העברת הרישום הפלילי המלא של המנוח לעיונו, הכולל תיקי מב"ד ותיקים סגורים. המבקש סבור כי עברו הפלילי של המנוח והמידע הכרוך בתיקי מב"ד ובתיקים סגורים הקשורים בו, עשויים להשליך במישרין על עוצמת טענות ההגנה.

המשיבה טוענת, מנגד, כי אין להיעתר לבקשה. הודגש כי תיקים סגורים אינם מהווים חומר חקירה ולכן אין להורות על גילויים. כן הפנתה המשיבה להוראת סעיף 11א לחוק המרשם הפלילי ותקנות השבים, התשמ"א-1981, הקובע כי מידע על תיקים סגורים יימסר לגופים המנויים בתוספת השלישית לחוק זה, בעוד שהמבקש ובא כוחו אינם נמנים עליהם. אשר להעברת מידע אודות תיקי מב"ד, טוענת המשיבה כי תיקי המב"ד של המנוח אינם רלוונטיים לנושא הדיון, באופן שיש בו כדי לסייע להגנת המבקש ולפיכך, אין להיעתר לבקשה לגילויים.

המשיבה תמכה טענותיה באסמכתאות.

דיון והכרעה

2. בדיון שהתקיים לפניי ביום 30.1.17, הסכימו הצדדים כי גיליון הרישום הפלילי של המנוח, הכולל את רישום תיק המב"ד ותיקים סגורים, יועבר לעיוני. זאת, על מנת לקבל הצעה לא מחייבת מאת בית המשפט ליישוב המחלוקת. הצעה שהוצעה להעברת גיליון הרישום הפלילי של המנוח לעיון ההגנה, לא התקבלה על ידי המשיבה.

3. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובחומר החקירה שבמוקד המחלוקת, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לאפשר להגנה לעיין בגיליון הרישום הפלילי של המנוח, הכולל תיק מב"ד ותיקים סגורים (להלן: "**גיליון הרישום הפלילי**"). שוכנעתי כי גיליון הרישום הפלילי עשוי להיות רלוונטי עבור המבקש במסגרת פרשת הגנתו וכי מידת הרלוונטיות שלו נמצאת ברף העוצמה הנדרש לשם גילוי כמבוקש.

4. כידוע, הרציונל שבבסיס הוראת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, הוא חקר האמת וזכות הנאשם להליך הוגן. השלב הראשון במסגרת בחינת בקשה על פי סעיף זה, הוא אומן מידת הרלוונטיות של החומר שגילוי מתבקש לאישום המיוחס לנאשם. בחינה זו נעשית באספקלריה של פוטנציאל ההגנה של הנאשם, מבחן המתפרש על דרך ההרחבה (ר' לדוגמה, בש"פ 7064/08 **מדינת ישראל נ' ברקו** (13.8.2009) בג"ץ 233/85 אל הוזיל נ' משטרת ישראל (6.11.85); בש"פ 7553/10 **בר אושר נ' מדינת ישראל** (7.2.2010) והאסמכתאות שם).

על כך נקבע, כי:

"לאור החשיבות הרבה הנובעת מזכותו של נאשם למשפט הוגן, די בנגיעה עקיפה ואף מסופקת כדי להפוך את החומר ל"חומר חקירה", ובלבד שקיים יסוד של ממש להשערה או לתקווה של הנאשם כי החומר אכן ישפיע על בירור האישום נגדו. עמדה על כך זה ... "תכליתה של זכות העיון של הנאשם בחומר החקירה היא לאפשר לו לקיים את הזכות למשפט הוגן, באופן שתינתן לנאשם הזדמנות מלאה להכין את הגנתו נגד האישומים המיוחסים לו. התביעה מצווה להעביר לידי ההגנה כל מסמך שהוא בגדר 'חומר חקירה', ויש לנהוג פירוש מרחיב למונח זה. כל חומר שקשור באופן ישיר או עקיף לאישום ונוגע ליריעה הנפרסת במהלך האישום הפלילי, הינו 'חומר חקירה' כמשמעותו בחוק..." (ר' בש"פ 4157/00 נמרודי נ' מדינת ישראל (9.8.00)).

5. על אף כלל הגילוי הרחב, כאשר חומר החקירה המבוקש כולל רישום תיקי מב"ד או תיקים סגורים, על הנאשם לעמוד במספר מבחנים נוספים לשם גילוי. עמד על כך כב' השו' עמית בבש"פ 5535/13 **מדינת ישראל נ' שימשילשווילי** (15.8.13), לאמור:

"בבוא בית המשפט לעשות שימוש בסמכות זו ולהורות על חשיפת מב"דים או תיקים סגורים בפני נאשם, המבחנים נוקשים יותר מאשר לגבי גילוי פרטים הנכללים במרשם הפלילי. על בית המשפט לקחת בחשבון, בין היתר, את השיקולים הבאים, לאו דווקא על פי סדר חשיבותם: האם החומר נכלל מלכתחילה בתיק החקירה; האם הרלבנטיות היא בעוצמה גבוהה או שמה מדובר בחומר שהרלבנטיות שלו אינה מובהקת, על אחת כמה וכמה לא רחוקה ושולית; האם מדובר ב"מסע דיג" ספקולטיבי; האם מדובר בתיקים ישנים, מה שמסליך הן על הרלבנטיות והן על משאבי התביעה לאיתור התיקים; הזכות לכבוד, לפרטיות, לשיקום ולרבהיליטציה של העד או קרבן העבירה ומידת הפגיעה בזכות זו; החשש הכללי כי עדים וקרבת עבירה יחששו להעיד במשפט; הפגיעה בזכויותיהם של צדדים שלישיים, שייתכן כי מעורבים בתיקים שנסגרו, ומידת הפגיעה; העיקרון של סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים, אשר יש בו כדי להחליש את התועלת שיכולה לצמוח להגנה מהחומר.

גם לאחר שבית המשפט בחן שיקולים אלה והגיע למסקנה כי הנאשם צלח את כל המשוכות דלעיל, על בית המשפט לבחון אם ניתן להסתפק בפרפראזה בלבד לגבי התיקים

שגילויים מתבקש, או שיש להורות על עיין בתיק החקירה עצמו".

6. בהתאמת הדברים לעניין שמלפני, עיינתי בגיליון הרישום הפלילי של המנוח, על מנת לבחון את מידת הרלוונטיות של תיק המב"ד ורשימת התיקים הסגורים לצרכי ההגנה. התרשמתי כי מידת הרלוונטיות של חומר זה, נמצאת ברף העוצמה המצדיק את גילויי ההגנה. מבלי לקבע מסמרות, לא ניתן לשלול בשלב מקדמי זה את ההתייחסות מטעם ההגנה, הנחזית כמתבקשת נסיבות, בכל הקשור לאופן התנהגותו של המנוח בפרק הזמן עובר להמתתו, כמו גם להסתבכויותיו בעבירות שונות, לכאורה. אלו עשויים להיות רלוונטיים להגנה והם מתכתבים, לכאורה, עם גיליון הרישום הפלילי. אינני סבור שמדובר ב"מסע דיג" ספוקלטיבי ואסור, אין המדובר באירועים ישנים במידה כזו המצדיקה את דחיית הבקשה ולא שוכנעתי כי חשיפת החומר תביא לפגיעה בזכויות המנוח או בזכויות צד שלישי כלשהו לכבוד או לפרטיות, במידה כזו העולה על זכות המבקש להליך הוגן.

7. אני דוחה את טענת המשיבה לפיה המבקש אינו רשאי לעיין ברשימת תיקי המב"ד והתיקים הסגורים, משאינו נמנה על הגופים המצוינים בתוספת שבחוק חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981. על כך נפסק בבש"פ 5535/13 הנ"ל, כי:

"סעיף 74 לחסד"פ הוא הדין החולש על הסוגיה של עיין בחומר חקירה, ומבחינה זו הוא מהווה דין מיוחד (lex specialis) כלפי הדין הכללי בחוק המרשם, כפי שחוק המרשם מהווה דין מיוחד כלפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 פרק ד' הדין במסירת מידע ממאגרים המנוהלים על ידי גופים ציבוריים. נקודת המוצא היא אפוא סעיף 74 לחסד"פ, ולאחריה יש לפנות להוראות חוק המרשם (וראו עניין בניזרי, עמ' 698). ובקיצור, אין לקבל את הטענה כי חוק המרשם יצר מסלול נפרד ומנותק מהוראות החסד"פ". רוצה לומר, כי משבצת הדין לא יכולה להיות חוק המרשם לבדו, אלא החיסיון הקבוע בחוק המרשם מול זכות הנאשם על פי סעיף 74 לחסד"פ. במסגרת זו, רשאי בית המשפט הן לעיין בחומר, והן להורות על חשיפתו בפני הנאשם, גם כאשר מדובר במב"דים ובתיקים סגורים, ואחזור ואציין כי בסעיף 3 לחוק המרשם נאמר "המרשם" ולא "המרשם הפלילי" ... (ר' עוד: בש"פ 5881/06 שלמהבניזרינ' מדינת ישראל (7.2.07)).

8. לאור המקובץ - הבקשה מתקבלת. המשיבה תעביר למבקש, בתוך 4 ימים מהיום, העתק מגיליון הרישום הפלילי של המנוח.

ניתנה היום, י"ז שבט תשע"ז, 13 פברואר 2017, במעמד הצדדים.